

mening, at den nedsatte Personbanegaardskommission blandt andet og, som det ærede Medlem udtrykte sig, i første Række havde at gøre med, hvor Centralværkstederne skulde ligge, og at dette Spørgsmaal vilde gribe dybt ind i Kommissionens Arbejde. Ja, jeg skal heller ikke paa min Side bruge stærke Udtryk; men jeg skal kun tillade mig at udtale, at denne Kommission paa ingen Maade har faaet til Opgave at behandle Spørgsmaalet om Centralværkstedernes fremtidige Beliggenhed, det benægter jeg paa det mest afgørende. Det, som Kommissionens Opgave er, er dette, at foreslaa en Ordning af de fremtidige Personbanegaardsspørgsmaal i og ved Kjøbenhavn. Den Omstændighed, at Centralværkstedernes Flytning var indbefattet i det Forslag, der fremkom fra Banegaardskommissionen af 1888, har ikke nogen Sammenhæng hermed. Den samme Kommission havde ogsaa blandt sine Forslag dette om Godsbanegaarden. Den havde overhovedet alle Spørgsmaal, der berørte Banegaardsforholdene i og ved Kjøbenhavn; men den nu nedsatte Kommission har en betydelig mere indskrænket Opgave allerede af den Grund, at angaaende Godsbanegaardsspørgsmaalet er jo Afgørelsen truffen. Naar man saa spørger, hvorvidt det vilde være naturligt for Kommissionen tillige at beskæftige sig med Centralværkstederne, saa kunde Optagelsen af dette Spørgsmaal for Kommissionen jo egentlig kun være dette at afgøre, om de skulle flyttes fra deres nuværende Plads eller blive liggende, derimod paa ingen Maade, hvorhen de skulle flyttes. Men at den nu nedsatte Kommission skulde komme til et Resultat, der gik ud paa, at Centralværkstederne skulde blive liggende paa den nuværende Plads, det har jeg ærlig talt anset for at ligge uden for Mulighedernes Grænse, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem for 7de Kreds vil kunne faa synderlig mange Stemmer for et Forslag i den Retning, som det ærede Medlem antydede, at forene Personbanegaarden og Centralværkstederne paa den nuværende Banegaards Plads. Hvis jeg havde nærret nogen Tvivl i den Henseende, ja saa havde jeg ganske vist taget i Betænkning paa denne Maade, her er sket, at forelægge Forslaget for Rigsdagen. Men naar Sagen maatte stille sig saaledes for mig, at disse to Spørgsmaal ikke havde mindste Sammenhæng, saa kunde jeg ikke andet, end lægge en aldeles afgørende Vægt paa det, som for mig staar som det vigtigste, dette, saa snart som muligt at komme bort fra den

nuværende Tilstand, der er aldeles uholdbar, og jeg vil anse det for uforsvarligt fra min Side ikke at tage Spørgsmaalet op til snarlig Afgørelse af Rigsdagen. Et andet Moment, der skulde kunne have afholdt mig fra at fremlægge Forslaget i den Skikkelse, kunde være dette, at jeg kunde tænke mig det som Kommissionens Resultat, at der fremkom Forslag om at benytte den Plads nede ved Kalvebodstrand, som her er foreslaaet forbeholdt Centralværkstederne, til Anlæg af en Personbanegaard. Men heller ikke denne Mulighed har jeg tænkt mig paa nogen Maade skulde kunne ligge for. Derfor mener jeg, at Spørgsmaalet har været Kommissionen ganske uvedkommende, og naar der endda har rejst sig Spørgsmaal, hvorvidt man ikke skulde lægge Centralværkstederne helt bort fra Byen, er dette jo ogsaa et Tegn paa, hvor lidt den Kommission, der alene er nedsat til at bedømme kjøbenhavnske Banegaardsspørgsmaal, er kaldet til at gøre Indstilling om Centralværkstedernes fremtidige Beliggenhed. Naar det ærede Medlem saa ønskede en direkte Besvarelse af mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt jeg vilde foreslaa, at det Forslag om Centralværkstedernes Flytning, som her er stillet af mig, skulde stilles i Bero, indtil Kommissionens Arbejde var fremmet videre, skal jeg dertil svare, at jeg nu, saa godt jeg har kunnet, ved det forelagte Forslag med Anmærkninger og de Oplysninger, som ere fremkomne angaaende den nuværende Tilstand paa Centralværkstederne, har lagt denne Sag i Rigsdagens Haand. Jeg har ønsket, at Rigsdagen skal have et Medansvar for, om vi fremdeles skulde blive paa den nuværende Plads med Centralværkstederne. Jeg har gjort mit til, at vi kunde komme bort fra den Tilstand saa snart som muligt, og jeg ønsker ikke paa egen Haand at opgive dette mit Forslag. Et andet er, hvorledes dette høje Ting og bagefter det andet Ting vil stille sig til Sagen, og hvilket Resultat vi kunne naa ved en Forhandling om en mulig Reduktion af Anlægene indtil videre. Derved vil Rigsdagen faa det Medansvar, jeg har ønsket, den skulde faa. Men jeg tror ikke, det vil være forsvarligt af mig at paatage mig Eneansvaret for nu at lade Sagen ligge. Samme Bemærkning gælder altsaa ogsaa det Spørgsmaal, som det samme ærede Medlem rettede til mig angaaende Hellerup Station, skønt jeg med Hensyn hertil vil sige, at Forholdet stiller sig noget forskelligt, og jeg tror, det var det samme, der blev udtalt af det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen).